ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-5ξ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-534
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2-0-0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
28
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.43'—Δύσις 5.11"
Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτύρων

Ἑβδομαδιαία Πολιτική, Φιλολογική καὶ Οἰκονομική ἔκδοσις

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Αἱ ΑΝΕΛΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΑΝΤΖΑΚΙΟΥ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΤΤΑΣ

Διὰ τοὺς παρακολουθοῦντας τὰς ἀνελίξεις τῆς βρεταννικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν, καθίσταται πλέον φανερόν, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἔχει σχεδὸν τελείως ἐγκαταλείψει τὰς παραδόσεις τῆς ἐπιψυλακτικότητος καὶ ἀποφυγῆς ἀναλήψεως εὐθυνῶν ἔναντι τῶν γεγονότων τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης. Αἱ διπλωματικαὶ αὗται παραδόσεις, αἴτινες ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ὑπῆρξαν αἱ βάσεις τῆς εὐρωπαϊκῆς δράσεως τοῦ Φοξεῖν Ὄφφις, θεωρεῖται ἤδη, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν πολιτικὴν πραγματικότητα, ὡς ἐδημιουργήθη σήμερον, κατόπιν τῶν τελευταίων μεγάλων γεγονότων.

Ἐκδηλώσεις σαφεῖς τῆς τοιαύτης μεταστροφῆς τῶν ἀγγλικῶν διπλωματικῶν κατευθύνσεων ὑπῆρξαν καὶ τὰν τελευταῖον καιρὸν οἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπίσημοι λόγοι, οἱ ἐκφωνηθέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν, εἰς τοὺς ὁποίους οὗτος μετὰ μοναδικῆς σαφηνείας καθώρισε τὰς εὐθύνας τὰς ἀναληφθείσας ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἔναντι ὡρισμένων ἐθνῶν, ὡς καὶ ἔναντι συγκεκριμένων διεθνῶν πολιτικῶν περιπλοκῶν. Καὶ ἀφοῦ εἰς τὸν ἐν Λίμιγκτον ἐκφωνηθέντα λόγον του ὁ κ. Ἤντεν καθώρισε τὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Βέλγιον δοθείσας ἀγγλικὰς ἐγγυήσεις ἀμέσου βοηθείας ἐν περιπτώσει ἀπροβλέπτου ἐπιθέσεως, ὅλως προσφάτως εἰς Μπράντφορντ ἐξήγησε σαφῶς τὴν βρεταννικὴν πολιτικὴν ἔναντι τῶν ἰσπανικῶν γεγονότων.

Μεταξὺ τῶν ἰθυνόντων κύκλων ὡρισμένων Δυνάμεων ἐπικρατεῖ γενικῶς ἡ ἀντίληψις, ὅτι τὰ γεγονότα τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου δὲν θὰ εἶχον οὐδέποτε φθάσει εἰς τόσον ἐπικίνδυνον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται σήμερον, ἐὰν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος ἡ Ἀγγλία ἀδιστάκτως καθώριζε τὴν στάσιν αὐτῆς.

Μόνον μετὰ τὴν πάροδον πολλῶν μηνῶν καὶ ὅταν πλέον αἱ ξενικαὶ ἐπεμβάσεις ἔλαβον τεραστίαν ἔκτασιν, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, τῇ ὑποκινήσει τῆς Γαλλίας, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐξευρέσεως τρόπου διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ἰσπανικῶν πραγμάτων. Ἀλλά, κατὰ τὰς γαλλικὰς ἀντιλήψεις, ἡ πρωτοβουλία αὕτη ἔρχεται πολὺ ἀργά. Τὸ χειρότερον ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης διστακτικότητος, συμφώνως πρὸς ὡρισμένα ὅργανα τοῦ γαλλικοῦ τύπου, ἦτο ὅτι ἠμπόδισε τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τοῦ ν' ἀναλάβῃ ἐνωρίτερον τὸ ἔργον τῆς μεσολαβήσεως.

Φαίνεται πράγματι, ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπέδειξεν ἐν ἀρχῇ ὑπερβολικὴν ἀισιοδοξίαν. Οἱ βρεταννοὶ πολιτικοὶ δὲν ἠδυνήθησαν ἢ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐξετάσουν τὴν πιθανότητα τῶν ξενικῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπεμβάσεων. Ἀναμένοντες μίαν ταχεῖαν νίκην τῶν δυνάμεων τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, περιωρίσθησαν εἰς τὴν τήρησιν αὐστηρᾶς οὐδετερότητος ἔναντι ἀμφοτέρων τῶν διαμαχομένων μερίδων. Οὕτως ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσιν ἐν Εὐρώπῃ, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θεωρεῖ τὸ Ἰσπανικὸν ζήτημα ὡς ζωτικοῦ δι' αὐτὴν ἐνδιαφέροντος. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὅταν ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις, διὰ τῆς διακοινώσεώς της τῆς 25ης Αὐγούστου εἰλικρινῶς ἐπρότεινε εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐδρεύουσαν «Ἐπιτροπὴν μὴ Ἐπεμβάσεως» τὴν συμπλήρωσιν τῆς σχετικῆς συμφωνίας διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀναχωρήσεων ἐθελοντῶν εἰς Ἰσπανίαν, δὲν εἰσηκούσθη οὔτε οὔτε ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας οὔτε ὑπὸ τῆς Γαλλίας. Τοῦτο ὑπῆρξε σφάλμα, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἤδη ἡ βρεταννικὴ Κυβέρνησις, ἀτιληφθεῖσα, ὅτι Δυνάμεις τινὲς ἠρμήνευσαν τὴν ἔναντι τῆς Ἰσπανικῆς τραγῳδίας στάσιν τῆς ὡς ἔνδειξιν ἀδιαφορίας, ἤλλαξε τακτικήν. Εἰς Μπράντφορντ ὁ κ. Ἤντεν ἐδήλωσε σαφῶς, ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἐνδιαφέρεται ἀπολύτως, ὅπως διατηρηθῇ ἡ ἀκεραιότης τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν Κτήσεων αὐτῆς, ὅτι ἑπομένως ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις «δὲν θ' ἀνεχθῇ τὴν ἐγκατάστασιν μιᾶς ξένης Δυνάμεως ἐπὶ Ἰσπανικοῦ ἐδάφους, ὁποιονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου».

Ἡ δήλωσις αὕτη τοῦ κ. Ἤντεν, ἥτις ὑπενθυμίζει τὴν ὑπὸ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντελμπὸς γενομένην πρὸ καιροῦ ἐν τῇ γαλλικῇ Βουλῇ δήλωσιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διατηρήσεως τοῦ μεσογειακοῦ καθεστῶτος, ἀποτελεῖ σαφῆ ἀπόδειξιν διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἀποφασιστικὴν ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν πιθανῶν δυσαρέστων ἐκπλήξεων, αἵτινες δύνανται νὰ προκύψωσιν ἐκ τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Γαλλίας.

Πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ἐξ Ἰσπανίας δυσαρέστων ἐνδεχομένων φαίνεται, ὅτι θὰ συντείνῃ μέχρι τινὸς καὶ ἡ προετοιμαζομένη «Συμφωνία τῶν Κυρίων» μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας. Ἡ συμφωνία αὕτη, ἥτις, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, πρόκειται λίαν συντόμως νὰ ὑπογραφῇ, φέρεται ὅτι θὰ περιλαμβάνῃ τρία κυρίως μέρη. Πρῶτον, μίαν ἐγγύησιν ἀμοιβαίας ἀγγλοϊταλικῆς φιλίας. Δεύτερον, ἀναγνώρισιν τῶν γενικῶν δικαιωμάτων τῶν δύο συμβαλλομένων Δυνάμεων ἐν τῇ Μεσογείῳ. Τρίτον, τὴν συνεργασίαν αὐτῶν πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης εἰς ὁλόκληρον τὴν μεσογειακὴν λεκάνην.

Γενικῶς ἡ Ἀγγλοϊταλικὴ «Συμφωνία Κυρίων» δὲν πρόκειται νὰ ἔχῃ τὸν ὁριστικὸν καὶ σαφῆ χαρακτῆρα, ὡς κατ' ἀρχὰς ἐπιστεύετο. Δεν πρόκειται, δηλαδή, νὰ περιέχῃ ὅρους σαφεῖς, σχετικοὺς μὲ τὴν ἰσπανικὴν κατάστασιν, οὔτε θὰ γίνεται λόγος περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἰταλικῆς κατακτήσεως τῆς Αἰθιοπίας ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας. Ἡ βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἀρκεῖται μόνον τὸ παρὸν εἰς τὸ νὰ μετατρέψῃ τὴν ἐν Ἀντῖς Ἀμπέμπᾳ ἀγγλικὴν Πρεσβεῖαν εἰς Γενικὸν Προξενεῖον. Παρομοίαν δὲ ἀπόφασιν ἔλαβε καὶ ἡ Γαλλία, προβᾶσα καὶ εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν.

Παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν καλὴν διάθεσιν, αἱ διαφοραὶ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας διατηροῦν ἀκόμη ἀρκετὰ ὀξεῖαν μορφήν, ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὴ ἡ ὁλοσχερὴς διευθέτησις αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου λέγεται, ὅτι ἡ πρωτοβουλία τῆς συνάψεως τῆς Συμφωνίας ταύτης δὲν εἶνε οὔτε ἀγγλικὴ οὔτε ἰταλική, ἀλλὰ γερμανική. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰταλοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κόμητος Τσιάνο ἐν Βερολίνῳ, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γ' Ράϊχ ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Ντοῦτσε τὴν ἀνάγκην διευθετήσεως τῶν Ἀγγλοϊταλικῶν διαφορῶν, δεδομένου ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε σταθερῶς ἀποφασισμένη νὰ καλλιεργῇ τὰς καλυτέρας δυνατὰς σχέσεις μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καί, ἑπομένως, δὲν ἐπιθυμεῖ ὅπως ἡ Ἰταλογερμανικὴ συνεργασία ἐρμηνευθῇ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ὡς στρεφομένη ἐναντίον τῶν βρεταννικῶν συμφερόντων εἴτε ἐν τῇ Μεσογείῳ εἴτε ἀλλαχοῦ.

Οἱ γαλλικοὶ κυβερνητικοὶ κύκλοι, οἵτινες προσβλέπουν μᾶλλον μετὰ δυσπιστίας τὰς ἀγγλοϊταλικὰς ταύτας διαπραγματεύσεις, ὡς ἐξελίσσονται σήμερον, ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ Φόρεϊν Ὄφφις προσεπάθησε κατ' ἀρχὰς νὰ στρέψῃ τὰς διαπραματεύσεις πρὸς συνομολόγησιν μιᾶς τριμεροῦς συμφωνίας Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας μὲ σαφῆ μεσογειακὸν χαρακτῆρα. Ἀλλ' ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη ρητῶς νὰ δεχθῇ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν διμερῆ «Συμφωνίαν Κυρίων», μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ δυσαρεστήσῃ τὴν Γερμανίαν.

Γενικῶς ἡ Ἰταλία φαίνεται ἀποφεύγουσα ν' ἀναλάβῃ σαφεῖς ἐγγυήσεις ἔναντι τῆς Ἀγγλίας. Οὕτως, ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας τῶν δύο μεγάλων Δυνάμεων, μολονότι θ' ἀποτελέσῃ ὀπωσδήποτε ἡμαντικὸν παράγοντα εἰρήνης, ἐν τούτοις, κατὰ τὴν κρίσιν ἐγκύρων ὀργάνων τοῦ γαλλικοῦ Τύπου, ἡ πρακτικὴ σημασία αὐτῆς θὰ εἶνε μᾶλλον περιωρισμένης συμβαίνει μὲ κάθε σύμφωνον προσωρινοῦ χαρακτῆρος.

Καὶ οὕτως, οἱ κίνδυνοι διεθνῶν περιπλοκῶν λόγῳ τῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, παραμένουν πάντοτε ἀμείωτοι. Ὁ στρατὸς τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο παντοιοτρόπως ἐνισχυθεὶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρόκειται νὰ καταβάλῃ μίαν μεγάλην ἐπιθετικὴν προσπάθειαν ἐναντίον τῆς Μαδρίτης ὅπου αἱ ἀμυνόμεναι δυνάμεις τοῦ Ἰσπανικοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου ἔχουν ἐπίσης ἰσχυρῶς ἐνισχυθῆ. Ἐν τῷ μεταξὺ, ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς πληροφορίας καθ' ἣν καταδρομικὸν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο κατεβύθισε τὸ σοβιετικὸν ἀτμόπλοιον «Κομσομόλ» ἔξωθι τῶν ἰσπανικῶν ἀκτῶν, προσδίδει νέαν ὀξύτητα εἰς τὸ ζήτημα τῶν ξένων ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπεμβάσεων.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις εὐλόγως ἀνησυχοῦσα ἐκ τῶν πιθανῶν συνεπειῶν τῆς συνεχίσεως μιᾶς τοιαύτης ἀπειλητικῶς καταστάσεως διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διάσπασιν τῆς ἰταλογερμανικῆς συνεργασίας εἰς τὸ Ἰσπανικὸν ζήτημα. Τὰ μέχρι τοῦδε ὅμως ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης γαλλικῆς διπλωματικῆς προσπαθείας δὲν ἐπιτρέπουν παρὰ ἐλαχίστας μόνον ἐλπίδας διὰ τὴν εὐόδωσιν αὐτῆς. Ἴσως δὲ λόγῳ τῆς προβλέψεως τῆς πιθανῆς ἀποτυχίας μιᾶς εὐρυτέρας Ἰταλογαλλικῆς συνεννοήσεως, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Τουρκίας διὰ τὸ ζήτημα τοῦ «σαντζακίου» τῆς Ἀλεξανδρέττας, τῇ ἐγκρίσει ἄλλωστε τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὡς γνωστόν, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἔχει πολλὰ παράπονα διὰ τὴν στάσιν τῆς Γαλλίας ἔναντι αὐτῆς. Ἐπανειλημμένως κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ Τουρκία ἐπρότεινεν εἰς τοὺς Γάλλους σύναψιν συμφώνου ἀμοιβαίας βοηθείας, ἰδίως μετὰ τὸ τέλος τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Μοντρέ, ἀλλὰ πάντοτε ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς νὰ δώσῃ μίαν ὁριστικὴν ἀπάντησιν. Ἤδη ἐκ πληροφοριῶν ἀγγλικῆς πηγῆς συνάγεται, ὅτι ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντελμπὸς, ἐκτιμῶν καλύτερον τὴν ἀξίαν τοῦ τουρκικοῦ παράγοντος διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐν Μεσογείῳ, κατευθύνει τὰς σχετικὰς διὰ τὸ σαντζάκιον τῆς Ἀλεξανδρέττας γαλλοτουρκικὰς διαπραγματεύσεις ὑπὸ πνεῦμα μεγάλης διαλλακτικότητος, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐξεύρεσις συμβιβαστικῆς λύσεως, ἱκανοποιούσης τὰς τουρκικὰς ἀξιώσεις ἀλλ' ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐναντι τῆς Συρίας ἀναληφθεισῶν γαλλικῶν ὑποχρεώσεων. Πᾶσα περαιτέρω γαλλοτουρκικὴ συνεννόησις, ἰδίως πρὸς σύναψιν Συμφώνου ἀμοιβαίας βοηθείας, ἔχει φυσικὰ ὡς ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τὴν ὁριστικὴν διαρρύθμισιν τοῦ ζητήματος τοῦ σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέττας.

Γενικῶς ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις τοῦ κ. Μπλούμ, μολονότι εἰς τὰς περισσοτέρας ἐκ τῶν διπλωματικῶν της ἐπιδιώξεων δύναται πάντοτε εὐλόγως νὰ ἐλπίζῃ ἐπὶ τῆς βρεταννικῆς ὑποστηρίξεως, ἐν τούτοις ἡ ἐσωτερικὴ ἀστάθεια τῆς Γαλλίας, θέτει συνεχῶς καὶ νέα προσκόμματα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῆς πολιτικῆς.

Ἐνῷ ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἥτις ἐφάνη πρὸς στιγμὴν κλονιζομένη λόγῳ τῆς αἰφνιδίως ἐκραγείσης συνταγματικῆς κρίσεως καὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἐδουάρδου Η', ταχέως συνελθοῦσα ἐπανῆλθεν ἐσωτερικῶς εἰς πλήρη ὁμαλότητα καὶ ἐνῷ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχει ἐκ νέου ἐλευθέρας τὰς χεῖρας της διὰ σταθερὰν ἐξωτερικὴν δρᾶσιν, ἡ Γαλλία δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἀπαραίτητον ἐσωτερικὴν ἰσορροπίαν πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξωτερικῶν ἀπειλῶν. Τὸ γαλλικὸν Κομμουνιστικὸν κόμμα ἀλλοτε ἐπιτιθέμενον καὶ ἄλλοτε ὑποχωροῦν, ἐξακολουθεῖ ἔναντι τῆς κυβερνήσεως Μπλοῦμ τὴν αὐτὴν πάντοτε διφορουμένην πολιτικήν. Ταὐτοχρόνως δὲ ἡ ἰσχυροτάτη Γενικὴ Ἐργατικὴ Συνομοσπονδία, ἤτις λέγεται ὅτι ἀριθμεῖ σήμερον περὶ τὰ πέντε ἑκατομμύρια μέλη, ὑπὸ τὴν ἐπιδέξιον ἀρχηγίαν τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Λέων Ζουό, ἐντείνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν πολιτικὴν αὐτῆς δρᾶσιν πιέζουσα τὴν κυβέρνησιν Μπλούμ. Ἀλλ' ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἐμφανίζεται εἰς πᾶν ζήτημα ὡς ἄριστος οἰακοστρόφος. Καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐσωτερικῆς καταστάσεως εἰς οὐδένα ἐμπνέει σοβαρὰς ἀνησυχίας.

ΓΕΩΡΓ. ΣΕΡΟΥΙΟΣ

Η ΕΞΩΤΙΚΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΤΣΑΝΓΚ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ

ΚΩΜΙΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ἀπὸ δεκαημέρου περίπου ἡ Κίνα εὑρίσκεται καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Διὰ τὴν μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον αὐτὴν χώραν, τὴν ὁποίαν κατοικεῖ τὸ πέμπτον περίπου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς, ἡ διάδοσις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ τῆς καταπτώσεως. Ὁ πολιτισμός, τὸν ὁποῖον εἶχον δημιουργήσει ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους χιλιετηρίδας οἱ μικρόσωμοι κίτρινοι κάτοικοί της, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ. Ἀλλὰ καὶ δὲν προηρμόσθη ἀκόμη, ὅπως συνέβη μὲ τὴν γειτονικὴν Ἰαπωνίαν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ Κινέζοι εἶχον ἐπιτελέσει σημαντικὰς προόδους εἰς πολλοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, ἀντιστοίχως ὅμως παρουσίαζον καὶ πολλὰς παιδαριώδεις ἀληθῶς καθυστερήσεις. Ὁ κωμικώτερος ἰδίως κλάδος τοῦ κινεζικοῦ πολιτισμοῦ ἦτο ἡ ἰατρική, ἀν καὶ οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς αὐτὴν εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ἐκοπίαζαν πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης πολὺ περισσότερον ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους συναδέλφους των. Ἡ ἰατρικὴ φιλολογία περιελάμβανεν 276 ἰατρικὰ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα ὁ ὑποψήφιος ἰατρὸς ὤφειλε νὰ τὰ ἐκμάθῃ ὅλα ἀπὸ στήθους. Αἱ σπουδαὶ αὗται δὲν ἐγίνοντο εἰς Πανεπιστήμια, ἢ εἰδικὰ σχολεῖα, ἀλλ' ὁ ὑποψήφιος ἰατρὸς προσεκολλᾶτο ὡς μαθητευόμενος εἰς ἕνα τῶν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα παλαιῶν ἐπιστημόνων καὶ ἐξεμάνθανε ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν του τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιστήμης. Τὴν θεωρίαν τὴν ἐσπούδαζε μόνος κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του.

Ὁ ἰατρὸς ὑπεχρεοῦτο νὰ τηρῇ ἀπαρεγκλίτως τὰ παραγγέλματα τῶν ἰατρικῶν συγγραμμάτων καὶ δὲν τῷ ἐπετρέπετο ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐφαρμόζῃ νέαν θεραπευτικὴν μέθοδον ἢ νὰ εἰσάγῃ καινὰ δαίμονια εἰς τὴν ἐπιστήμην. Εἰδικὸν ἄρθρον τοῦ παλαιοῦ ποινικοῦ κώδικος ὥριζεν ὅτι ὁ ἰατρός, ὁ παραγγέλλων φάρμακον παρὰ τοὺς κανόνας τῆς ἰατρικῆς καὶ γινόμενος ἀφ' ἑκ τούτου αἴτιος θανάτου τοῦ πάσχοντος, κατηγγέλλετο ἐπὶ ἀναιρέσει καὶ ἔχανε τὸ δικαίωμα νὰ ἐξασκῇ τοῦ λοιποῦ τὴν ἐπιστήμην. Μὲ ἄλλους λόγους ὁ κινεζικὸς νόμος ἐμερίμνα περὶ τῶν ἰατρῶν μόνον ἀφοῦ ἐγίνοντο ἔνοχοι, προκαλοῦντες τὸν θάνατον τοῦ ἀρρώστου. Διότι ὁ ἰατρὸς ἐν Κίνᾳ δὲν ὑπεβάλλετο εἰς οὐδεμίαν ἐξέτασιν καὶ ἠδύνατο νὰ ἐξασκῇ τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ αὐστηρὸν αὐτὸ ἄρθρον τοῦ νόμου ἐπεκρέματο διαρκῶς ὡς δαμόκλειος σπάθη ὑπὲρ τὴν κεφαλήν του.

Ἡ κινεζικὴ ἰατρικὴ ἐστηρίζετο κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῆς φαρμακολογίας, τὰ χρησιμοποιούμενα δὲ φάρμακα ἦσαν πολυάριθμα καὶ περίεργα. Ἐξ αὐτῶν 138 κατεσκευάζοντο ἐκ μετάλλων καὶ ὀρυκτῶν, 313 ἐκ βοτάνων, ῥιζῶν, ἀνθέων καὶ σπόρων, 177 ἐκ φλοιῶν, 29 ἐκ μελῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, 91 ἐκ τοῦ σώματος ζώων, 34 ἐκ πτηνῶν, 90 ἐκ σκωλήκων, ὀφεων, ποντικῶν καὶ ἐντόμων, 40 ἐξ ὀπωρῶν, 38 ἐκ σίτου καὶ 62 ἀπὸ λάχανα, πεπόνια κλπ. Τὰ μαργαριτάρια καὶ οἱ πολύτιμοι λίθοι κατεῖχον ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν κινεζικὴν φαρμακολογίαν, ἐθεωροῦντο δὲ ὡς ἀλάνθαστα φάρμακα. ἐάν ὅμως ὁ ἰατρὸς ἐπετύγχανε ἓν ἀπὸ τὰ δώδεκα εἴδη τῶν φαρμακευτικῶν πολυτίμων λίθων. Δυστυχῶς, τὰ πολύτιμα αὐτὰ φάρμακα δὲν ἦσαν προσιτὰ παρὰ μόνον εἰς τοὺς πλουσίους.

Συχνὰ ἐπίσης παρηγγέλλοντο ὡς φάρμακα οἱ ὀδόντες, ἡ ἡ χολὴ δράκοντος, ἐνῷ τὰ ὑπερφυσικὰ αὐτὰ τέρατα δὲν ὑπῆρχον παρὰ μόνον εἰς τὴν φαντασίαν τῶν Κινέζων, ἀπαντῶντα εἰς τὴν πραγματικότητα μόνον εἰς ζωογραφικὰς καὶ γλυπτικὰς συνθέσεις τῶν εὐφαντάστων καλλιτεχνῶν. Παρὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ οἱ φαρμακοποιοὶ τῆς Κίνας, οἱ ὁποῖοι εἶχον καὶ αὐτοὶ ἀνάλογον μὲ τοὺς ἰατροὺς μόρφωσιν, ἐπρομήθευαν εὐχερῶς εἰς τοὺς πελάτας των τὰ ζητούμενα μέλη τοῦ δράκοντος.

Φάρμακα μὲ μεγάλην θεραπευτικὴν ἀξίαν ἐθεωροῦντο καὶ οἱ βάτραχοι, αἱ σαῦραι, αἱ σαλαμάνδραι, αἱ ὁποῖαι ξηραινόμεναι ἐδίδοντο ὑπὸ μορφὴν σκόνης, οἱ ὄνυχες τῶν χοίρων καὶ τὰ κέρατα τῶν βοῶν καὶ ἐλάφων, τὰ ὁποῖα ἐβράζοντο, μετεβάλλοντο εἰς πηκτὴν καὶ ἐδίδοντο εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὡς καταπότια. Εἰς διαφόρους περιπτώσεις ἐχρησίμευον ὡς φάρμακα τὰ περιττώματα διαφόρων ζώων καθὼς καὶ τὰ ἔντερα, ὁ σπλὴν, ἡ χολή, τὸ ἧπαρ καὶ ἄλλα ὄργανα πτηνῶν ἢ θηλαστικῶν. Ἀλάνθαστον φάρμακον πρὸς θεραπείαν τῆς φθίσεως ἐθεωροῦντο τεμάχια σεσηπότος ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου. Κατὰ τῆς ἀτροφίας τῶν λιποθυμιῶν, τῶν σπασμῶν καὶ τῶν καρδιακῶν παθήσεων ἐδίδετο σκευασία ἀπὸ μόσχον, καφουρὰν καὶ ἄλλας ἀρωματικὰς οὐσίας.

Κατὰ τὴν κινεζικὴν ἰατρικὴν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα σύγκειται ἐκ τριῶν κυρίως ὁλῶν, τοῦ αἵματος, τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ πνεύματος. Κατ' αὐτὴν τὸ σπουδαιότερον ὄργανον τοῦ σώματος εἶνε τὸ ἧπαρ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπορρέουν ὅλαι αἱ ἐνέργειαι τοῦ νοῦ καὶ τῆς θελήσεως. Εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἐδρεύουν διάφορα πνεύματα τῶν ὁποίων τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἐνέργειαν διευθύνει τὸ ἧπαρ. Ὁ σπλὴν εἶνε ὁ ἀρωγὸς τοῦ στομάχου, συντελῶν εἰς τὴν πέψιν, οἱ πνεύμονες δὲ εἶνε ἡ ἕδρα ὅλων τῶν πνευμάτων ὅσα δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἐν τούτοις ὅμως ἄν καὶ μερικὰ ἐξ αὐτῶν ὅπως ὁ ἔρως, τὸ μῖσος, ὁ φθόνος, ἡ ἐκδίκησις καὶ ἡ ζηλοτυπία, ἔχουν τὴν ἕδραν των ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, ἡ κυρία αὐτῶν ζωὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἡ λειτουργία των εἰς τοὺς νεφρούς.

Περὶ τῆς χειρουργικῆς ὡς κλάδου τῆς κινεζικῆς ἰατρικῆς, οὐτε λόγος δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ἄν ἐξαιρέσῃ τις μερικὰ ἐκδόρια ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ ἐξωτερικῶν παθήσεων καὶ τίνας μεθόδους ἐπιδέσεως τραυμάτων τοῦ ποδὸς ἢ τοῦ θωρακίου. Ἄλλως τε ἡ κινεζικὴ ἰατρικὴ ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων μελῶν αὐτοῦ.

Ἐνδιαφέρων εἶνε καὶ ὁ κλάδος τῆς διαιτητικῆς: Ὁ ἰατρὸς ὁρίζει αὐσστηρῶς τὸ εἶδος τῆς τροφῆς, τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΕΠΙ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΟ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΠΛΟΥΤΟΣ, ΤΟΚΟΣ, Β

Πελοποννησιακές παροιμίες

"Εχει μπάρμπα στήν Κορώνη,- Βρέχει λάδι στήν Κορώνη

Τήν Κορώνη σε περισσότερα σημέρα μου ακουστά την έχουν κατί πολ' πέρτε. Την γνωρίζουν κατά πολ' πέρτε. Μ' ένα γνωρίζουν Κορώνη τη, λίκο τήν γνωρίζουν Μεσσήνη τη, λίκο τήν γνωρίζουν Ρόδο τη, θέλομ νά πούμε πολλοί ξένοι ένα μέρος κατεβαίνουν στο μέρος μας κι' ένα μέρος κατεβαίνουν στο Κρανίδι τη, λίκο τήν γνωρίζουν Κρανίδι τη, θέλομ νά πούμε πολλοί ξένοι ένα μέρος κατεβαίνουν στο μέρος μας γιατί μας χρειάζονται. Ο λόγος αυτός τη κατεβαίνουν τη Κορώνη τη, τα πολλά του Ιπποκράτη, δρίτε κάτι τα λίγα τα λόγια τα πολλά τα λόγια τα πολλά τα λόγια τα πολλά

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΝ

ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΝ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἡ γαλλική κυβέρνησις, διά ν' ἀντιμετωπίσῃ τάς ἀπαιτουμένας διά τήν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης δαπανας, προέβη εἰς τήν ἔκδοσιν ἑνός δανείου, τοῦ ὁποίου αἱ ἐγγραφαί ἤρχισαν ἀπό τῆς 18ης Δεκεμβρίου καὶ θά τελειώσουν τήν 15ην προσεχοῦς Ἰανουαρίου. Τό δάνειον τοῦτο ἀπευθύνεται κυρίως πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διά διαφόρους λόγους ἀπεθησαύριζαν μέγα μέρος τοῦ γαλλικοῦ χρυσοῦ τοῦ διαφυγόντος, κατά τήν τελευταίαν διετίαν, ἀπό τά θησαυροφυλάκια τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, καὶ πρός τούς κομιστάς γραμματίων ἐξαμήνου ἢ ἐτησίας λήξεως. Ἡ ἔκδοσις αὕτη θά πραγματοποιηθῇ ὑπὸ μορφήν γραμματίων τοῦ Θησαυροφυλακίου, ἰσχυόντων ἀπό τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1936.

Τά ἐν λόγῳ γραμμάτια θά ἀποτελέσουν δύο χωριστάς σειράς: τήν Α καὶ τήν Β. Τά γραμμάτια τῆς Α σειρᾶς θά παρέχουν ἐτήσιον τοκον 3.5%, θά ἐξοφληθοῦν δέ τήν 15ην Δεκεμβρίου τοῦ 1939 μέ τά 140% τῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας. Τά γραμμάτια τῆς σειρᾶς Β' θά παρέχουν τόκον 4%, θά ἐξοφληθοῦν δέ τήν 15ην Δεκεμβρίου 1945 μέ τά 140% τῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας.

Οἱ τόκοι τῶν γραμματίων τούτων θά καταβάλλωνται καθ' ἑξαμηνίαν ληξιπροθέσμως τήν 15ην Ἰουνίου καὶ τήν 15ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, καὶ διά πρώτην φοράν τήν 15ην Ἰουνίου 1937. Τά γραμμάτια τόσον τῆς μιᾶς ὅσον καὶ τῆς ἄλλης σειρᾶς θά ἐκδοθοῦν εἰς τίτλους 200, 500, 1000, 10000 καὶ 100.000 ὀνομαστικῆς ἀξίας, θά φέρωνται δέ εἰς τόν κομιστήν ἢ εἰς διαταγήν καὶ θά ἐξομοιωθοῦν πρὸς τά γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὡς πρὸς τήν ὀπισθογράφησιν.

Τά γραμμάτια καὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας σειρᾶς θά εἶνε ἀπηλλαγμένα παντὸς εἰδικοῦ φόρου, ἐαρύνοντος τάς κινητάς ἀξίας καὶ θά εἶνε δεκτά εἰς οἱανδήποτε ἐποχήν διά τήν πληρωμήν τῶν φόρων κληρονομίας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 30%, προκειμένου περί τῶν γραμματίων τῆς σειρᾶς Α' καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 20% προκειμένου περί τῶν γραμματίων τῆς σειρᾶς Β'. Αἱ δύο κατηγορίαι γραμματίων θά γίνωνται δεκταί μὲ τιμήν 140 φράγκων διά τά 100 φράγκα τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας σύν τῇ ἀναλογίᾳ τοῦ τόκου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος κατά τήν ἡμέραν τῆς καταθέσεως.

Τά γραμμάτια τῆς σειρᾶς Α' θά παραδοθοῦν ἐναντι βώλων, ράβδων ἢ νομισμάτων χρυσοῦ. Ἡ ἀξία ἐγγραφῆς τοῦ χρυσοῦ θά ὑπολογισθῇ εἰς 1 φράγκον κατά 65.5 χιλιόγραμμα χρυσοῦ καθαρότητος 900 χιλιοστῶν. Ἡ κατάθεσις ἀποδείξεων τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ἐκδοθεισῶν λόγῳ παραδόσεως χρυσοῦ εἰς ἐφαρμογήν τοῦ σχετικοῦ νόμου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1936 θά ἐξομοιωθῇ πρὸς κατάθεσιν χρυσοῦ.

Τά γραμμάτια τῆς σειρᾶς Β' θά παραδοθοῦν ἐναντι γραμματίων ἐξαμήνου ἢ ἐτησίας λήξεως, τά ὁποῖα ἐξεδόθησαν εἰς ἐφαρμογήν τοῦ διατάγματος τῆς 6 Ἰουλίου 1936. Τά γραμμάτια ταῦτα θά ἔχουν ἀξίαν ἐγγραφῆς ἴσην πρὸς τήν ὀνομαστικήν των ἀξίαν, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἡμερομηνία τῆς λήξεώς των.

Οἱ ἐγγραφόμενοι διά τήν σειράν Α' τῶν γραμματίων δύνανται νά ζητήσουν ἢ τήν πλήρη ἢ τήν μερικήν χρησιμοποίησιν εἰς τήν ἐγγραφήν τοῦ χρυσοῦ ἢ τῶν ἀποδείξεων, τάς ὁποίας κατέχουν. Εἰς τήν πρώτην περίπτωσιν θά καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως μειωθῇ εἰς τό ἐλάχιστον τό μή χρησιμοποιούμενον μέρος τῆς ἀντιστοίχου εἰς φράγκα ἀξίας τοῦ κατατεθειμένου χρυσοῦ ἢ τοῦ ἀθροίσματος τῶν προσαγομένων ἀποδείξεων. Οἱ κομισταί τοῦ χρυσοῦ θά λάσουν τό μή χρησιμοποιηθησόμενον μέρος τοῦ ποσοῦ εἰς φράγκα. Οἱ κομισταί ἀποδείξεων πάλιν θά καταβάλουν μόνον τό εἰς φράγκα ποσόν τό ἀντιστοιχοῦν εἰς τούς τίτλους, οἱ ὁποῖοι θά τοῖς παραδοθοῦν.

Ἐν περιπτώσει μερικῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ χρυσοῦ ἢ τῶν ἀποδείξεων εἰς τήν ἐγγραφήν, οἱ κομισταί χρυσοῦ θά λάσουν τήν ἀντίστοιχον εἰς φράγκα ἀξίαν τοῦ μή χρησιμοποιηθέντος εἰς τήν ἐγγραφήν μέρους καὶ μίαν ἀπόδειξιν παραδόσεως, ἐκδιδομένην παρά τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας. Οἱ κομισταί ἀποδείξεων θά καταβάλουν εἰς φράγκα τό ποσόν τό ποσόν τῆς ἐγγραφῆς των καὶ θά λάσουν μίαν νέαν ἀπόδειξιν τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τό μέρος τῆς ἀρχικῆς ἀποδείξεως τῆς μή χρησιμοποιηθείσης εἰς τήν ἐγγραφήν. Τόσον τά γραμμάτια τῆς πρώτης, ὅσον καὶ τά γραμμάτια τῆς δευτέρας κατηγορίας ἐκδίδονται εἰς τό ἄρτιον.

Ὁμιλῶν διά τό νέον τοῦτο δάνειον, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας κ. Βενσάν Ὠριόλ, εἶπε μεταξύ ἄλλων ἀναφερομένων εἰς τήν τεχνικήν πλευράν τοῦ ζητήματος, καὶ τά ἑξῆς: «Θέλομεν ὅπως τό νέον τοῦτο δάνειον, τό ὁποῖον εἴνε τό πρῶτον ἀπό τῆς νομισματικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, παράσχῃ τήν εὐκαιρίαν τῆς ὁριστικῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Γαλλίας ἀπό τάς συνεπείας της. Θέλομεν νά ἀποτέλεσῃ σημαντικόν βῆμα εἰς τήν συνεργασίαν τῆς γαλλικῆς ἀποταμιεύσεως μέ τό ἔργον τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς εἰρήνης, τό ἀναληφθέν ὑπό τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ διά νά διαλύσω κάθε παρεξήγησιν καὶ κάθε ἀδεξαιότητα, προβαίνω σήμερον εἰς μίαν σαφῆ καὶ συγκεκριμένην δήλωσιν, τῆς ὁποίας τήν βαρύτητα συναισθάνομαι πλήρως. Ἡ διεθνής νομισματική συμφωνία, ἡ ὁποία ὑπεγράφη κατά τόν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ἀπαλλάσσει τήν Γαλλίαν τῆς ἀναγκης νά καταφύγῃ εἰς ὁλαδήποτε περιορισταικά μέτρα διά νά ἐξασφαλίσῃ τό νόμισμά της. Διά τῆς συμφωνίας ταύτης ἐγκαθιδρύθη μεταξύ τῶν κυριωτέρων ἐθνῶν ἡ ἐλευθέρα κυκλοφορία τῶν κεφαλαίων, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομική ἀναζωογόνησις τοῦ κόσμου. Ἡ ἐλευθερία αὕτη θά παραμείνῃ ἀθίκτος. Τό ταμεῖον σταθεροποιήσεως τοῦ συναλλάγματος ἔχει ὅλα τά μέσα νά τήν ἐξασφαλίσῃ καὶ θά τήν ἐξασφαλίσῃ. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἀπαντῶμεν ἀποφασιστικῶς κατά τῶν δολίων καὶ ἐγκληματικῶν φημῶν, αἱ ὁποῖαι διεδόθησαν ἀγνοῦ διά ποίους ἐγκληματικοὺς σκοπούς, καὶ τείνουν νά τρομοκρατήσουν τούς ἀποταμιευτάς, νά τούς ἐξω ἠσουν εἰς τήν ἰδίαν των καταστροφήν ἢ εἰς τήν ἀπέλασιν τῶν οἰκονομιῶν των ἔξω ἀπό τήν πατρίδα των, καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη ἀνορθοῦται τόσον ἐσωτερικῶς ὅσον καὶ ἐνώπιον τοῦ κόσμου».

⊞⊞⊞

Τό νέον τοῦτο γαλλικόν δάνειον ἔχει διπλόν σκοπόν: πρῶτον νά ἐπαναφέρῃ εἰς τά Θησαυροφυλάκια τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, τόν χρυσόν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποθησαυρισθῇ ἰδιωτικῶς καὶ δεύτερον νά προβῇ εἰς τήν ὅσον τό δυνατόν εὐρυτέραν σταθεροποίησιν τῶν 4.5 περίπου δισεκατομμυρίων τῶν ἐξαμηνιαίων ἢ ἐτησίων «γραμματίων Ὠριόλ», τά ὁποῖα ἐξεδόθησαν τό παρελθόν θέρος καὶ τά ὁποῖα λήγουν ἐντός τῶν πρώτων ἐννέα μηνῶν τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἀλλ' ἡ γαλλική Κυβέρνησις δέν ἀποδλέπει εἰς τά ὑλικά μόνον αὐτά ἀποτελέσματα. Τά μέσα διά τῶν ὁποίων ἐπιδιώκει νά τό ἐπιτύχῃ, μαρτυροῦν, ὅτι παραλλήλως προσπαθεῖ νά ἐπανορθώσῃ, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐν λάθος καὶ μίαν ἀδικίαν συντελεσθέντα ἀπό τῆς ἐποχῆς τῆς ὑποτιμήσεως.

Τό λάθος — τό ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ κατάφωρον ἀδικίαν, — εἶνε ὅτι ἐδήμευσε τήν διαφοράν μεταξύ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἀξίας τοῦ χρυσοῦ τοῦ κατεχομένου ὑπό τοῦ κοινοῦ. Τό μέτρον τοῦτο ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι ἠμπόδισαν τήν ἐπομένην τῆς ὑποτιμήσεως τήν ἐπιστροφήν τῶν κεφαλαίων, ἡ ὁποία δέν ἐφθασε τάς διαστάσεις, ποῦ ἔλαβεν εἰς τό Βέλγιον, τήν Ὁλλανδίαν καὶ τήν Ἐλβετίαν.

Τώρα ἡ κυβέρνησις προσφέρει εἰς τούς κατόχους χρυσοῦ, εἰς ἀντάλλαγμα αὐτοῦ, γραμμάτια τῶν ὁποίων ἡ ὀνομαστική ἀξία θ' ἀντιστοιχῇ εἰς τήν παλαιάν τιμήν τοῦ μετάλλου, ἀλλά τά ὁποῖα θά ἐξοφληθοῦν ἐντός τριετίας μὲ μίαν «πρίμ» 40 %, ἴσην περίπου μὲ τήν φαινομενικήν ὑπερτίμησιν τήν ὁποίαν ὑπέστη ὁ χρυσός συνεπείᾳ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ φράγκου. Εἰδικά πλεονεκτήματα, συνιστάμενα ἰδίως εἰς τό γεγονός ὅτι τά νέα γραμμάτια θά γίνωνται δεκτά εἰς τήν τιμήν τῆς ἐξοφλήσεώς των διά τήν μερικήν καταβολήν τῶν φόρων κληρονομίας, θά ἐξασφαλίσουν εἰς τούς τίτλους τούτους εὐρείαν ἀγοράν καὶ εὐνοϊκάς τιμάς, χάριν τάς ὁποίας οἱ κομισταί οἱ ὁποῖοι θά θελήσουν νά τούς πωλήσουν, θά δυνηθοῦν νά τό πράξουν ὑπό ὅρους ἐπιτρέποντας εἰς αὐτούς νά κερδίσουν ἄν ὄχι τό ὅλον, τοὐλάχιστον σημαντικόν μέρος τῆς «πρίμ».

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παρέδωσαν ἤδη τόν χρυσόν των εἰς τήν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας μὲ τὴν παλαιάν τιμήν, εἶνε εὐνόητον ὅτι θά μετάσχουν τῆς ἐπιχειρήσεως. Μὲ τάς ἀποδείξεις, αἱ ὁποῖαι πιστοποιοῦν τήν παράδοσιν, τούτου καὶ προσκομίζοντες τά γραμμάτια τά ὁποῖα τοῖς παρέδωσεν ἡ Τράπεζα, θά δυνηθοῦν νά ἐγγραφοῦν καὶ αὐτοί ἐπίσης εἰς τό νέον δάνειον καὶ νά ἐπωφεληθοῦν τῶν πλεονεκτημάτων του.

Ἡ ἀδικία, τήν ὁποίαν ἀφ' ἑτέρου προσπαθεῖ νά ἐπανορθώσῃ ἡ γαλλική κυβέρνησις εἶνε ἡ μεγάλη ζημία, τήν ὁποίαν ἐπροκάλεσεν ἡ ὑποτίμησις εἰς τοὺς ἐγγραφέντας εἰς τά «γραμμάτια Ὠριόλ», τῶν ὁποίων ἡ ἔκδοσις ἔπαυσεν ὀλίγας μόνον ἡμέρας προτοῦ ἀποφασισθῇ ἡ ὑποτίμησις τοῦφράγκου. Δι' αὐτόν τόν λόγον παρέχονται πλεονεκτήματα ἄν ὄχι ἴσα, τοὐλάχιστον ἀναλογα μὲ τά προσφερόμενα εἰς τούς κατόχους χρυσοῦ, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θά συγκατατεθοῦν νά χρησιμοποιήσουν τά γραμμάτιά των εἰς τό νέον δάνειον.

Τά μέτρα ταῦτα μαρτυροῦν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀντιλαμβάνεται ἀκριβέστερον τώρα τὴν δημοσιονομικήν καὶ νομισματικὴν πραγματικότητα, αἱ δὲ δηλώσεις τοῦ κ. Ὠριόλ περὶ τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς καθησυχάζουν εἰς ἐπαρκῆ βαθμόν τοὺς κεφαλαιούχους. Αἱ ἀνωτέρω παρατιθέμεναι κατηγορηματικαὶ βεβαιώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθ' ἃς ἡ Γαλλία οὐδέποτε θά καταφύγῃ εἰς περιοριστικά μέτρα διά τήν ἄμυναν τοῦ νομίσματός της καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν κεφαλαίων μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ θά παραμείνῃ ἐλευθέρα κλπ., ἔχουν ἀναμφιβόλως τεραστίαν σημασίαν.

Ἡ ὑπόσχεσις ὅτι ἡ Γαλλία οὐδέποτε θά γίνῃ «παγὶς κεφαλαίων», εἶνε ἐξαιρετικῶς ὠφέλιμος καὶ χρήσιμος ὑπόσχεσις. Ὁ πρωταρχικὸς ὅρος διά τὴν πραγματοποίησιν μεγάλων εἰσόδων κεφαλαίων εἶνε ἡ βεβαιότης ὅτι τά κεφάλαια ταῦτα θά εἶνε ἐξ ἴσου ἐλεύθερα νά φύγουν ὅπως ἦλθαν. Αὐτὸ ἀποδεικνυει διαρκῶς τὸ παράδειγμα τῶν χωρῶν μὲ ἐλεγχόμενον νόμισμα, ἀπὸ τάς ὁποίας δέν παύουν νά διαρρέουν τά κεφάλαια, παρ' ὅλα τά βρακόντεια μέτρα, τά ὁποῖα λαμβάνονται διά τὴν συγκράτησιν ἢ τὴν ἐπαναφορὰν των.

Τόσον αἱ ξέναι ἐφημερίδες, ὅσον καὶ ὁ γαλλικὸς Τύπος τονίζουν ὅτι τά ληφθέντα μέτρα καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ὠριόλ θά ἔχουν εὐνοϊκάτατα ἀποτελέσματα. Ὁ γαλλικὸς «Χρόνος», παρά τὸ γεγονὸς ὅτι ἀντιπολιτεύεται τὴν κυβέρνησιν, ἀναγνωρίζει ὅτι τά νέα μέτρα τῆς κυβερνήσεως μαρτυροῦν ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως καὶ θά συμβάλουν εἰς τὴν εἰσροὴν κεφαλαίων εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὸ «Φινάνσιαλ Νιούς» τονίζει ὅτι «πολυάριθμοι κάτοχοι χρυσοῦ θά δεχθοῦν τοὺς ὅρους τῆς κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι λύουν τὸ δίλημμα, ὁπου εἶχον ἐμπλακῆ. Δέν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι τὸ Ταμεῖον Σταθεροποιήσεως τοῦ συναλλάγματος θά συγκεντρώσῃ μερικά δισεκατομμύρια χρυσοῦ καὶ ἡ θέσις τοῦ φράγκου θά βελτιωθῇ σημαντικῶς. Ἀφ' ἑτέρου, οἱ «Ταῖμς» εἰς τὸ κύριον οἰκονομικὸν των ἄρθρον, χαρακτηρίζουν τὸν λόγον τοῦ κ. Ὠριόλ ὡς ἐξαιρετικῆς σημασίας. Θά συμβάλῃ, λέγουν, εἰς τὴν διάλυσιν ὅλων των ἀνησυχιῶν, τάς ὁποίας εἶχον προκαλέσει αἱ ἐργατικαὶ ταραχαὶ καὶ ἡ κατά τὸ παρελθὸν ἀκολουθηθεῖσα ἔναντι τοῦ κεφαλαίου πολιτική. Ὁ λόγος τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπροκάλεσεν εὐμενῆ ἐντύπωσιν καὶ εἰς τοὺς ἀγγλικοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Κατά τάς ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ Ἑταιρεία παραγωγῆς αὐτοκινήτων Κράυσλερ κατά τό τελευταῖον τρίμηνον τοῦ ἔτους θά παραγάγῃ 270.000 αὐτοκίνητα ἐπιβατικά καὶ φορτηγά. Οὕτω διαπιστοῦται ὅτι τό 1936 εἶνε τό πρῶτον ἔτος τό ὁποῖον προσήγγισε τοὺς ἀριθμοὺς παραγωγῆς τοῦ 1929.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΕΠΕΤΡΑΠΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΕΞΑΓΩΓΑΣ

Ο ΝΕΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ

Μετά μακράν δοκιμασίαν, ἡ διεθνής οἰκονομία φαίνεται ὅτι εἰσῆλθεν ὁριστικῶς εἰς τό στάδιον τῆς ἀναρρώσεως. Ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις πείθουν ὅτι ἡ ἀρξαμένη ἀπό τινος ἀναζωογόνησις τῆς οἰκονομίας βαίνει ὁσημέραι ἐντεινομένη. Ἓν ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς τοιαύτης βελτιώσεως εἶνε τό γεγονός τῆς γενικῆς βελτιώσεως τοῦ ἐμπορίου διεθνοῦς, τό ὁποῖον ὅμως ἀσφυκτιᾷ ἐντός τῶν διαφόρων περιορισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπεβλήθησαν διαρκούσης τῆς τελευταίας κρίσεως, πρὸς ἀντιμετώπισίν της. Οἱ συναλλαγματικοὶ περιορισμοί, αἱ καθωρισμέναι ποσότητες καὶ ὑπὸ ὡρισμένους ἐπίσης ὅρους εἰσαγωγαὶ καὶ ἐξαγωγαὶ ἐμπορευμάτων εἰς τάς διαφόρους χώρας καὶ τά πανύψηλα τελωνειακά τείχη, ἀπετέλεσαν μεταξύ των ἄλλων, τά μέσα διά τῶν ὁποίων ἀντεμετωπίσθη ἡ παρερχομένη ἤδη φοβερά κρίσις.

Ἐν τούτοις τά μέτρα ταῦτα, τά ὑποῖα ἐκρίθησαν ἀπαραίτητα κατά τὴν διάρκειαν τῆς κρίσεως, σήμερον ἀποτελοῦν ἐμπόδιον διά τὴν περαιτέρω ἀποκατάστασιν τῆς εὐημερίας, ἡ δὲ ἀνάγκη τῆς καταργήσεώς των γίνεται καθ' ἡμέραν ἐπιτακτικωτέρα. Τό ζήτημα τοῦτο συζητεῖται ἀπό ἀρκετοῦ χρόνου εἰς τούς διεθνεῖς οἰκονομικοὺς κύκλους, ἔγινε δὲ παραδεκτὸν ὅτι ἡ κατάργησις τῶν συναλλαγματικῶν καὶ ποσοτικῶν περιορισμῶν θά συντελέσῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς οἰκονομικῆς ἀνθηρότητος, δεδομένου ὅτι ἡ κυκλοφορία τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων θεωρεῖται δυνατή καὶ ὑπὲρ τοὺς τελωνειακοὺς φραγμούς.

Ἤδη τά μεγαλυτέρα κράτη καὶ ἐκ τῶν μικρῶν τά οἰκονομικῶς ὑγιέστερα, ἤρχισαν νά προσαρμόζουν τὴν ἐμπορικὴν των πολιτικὴν πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας τῶν συναλλαγῶν. Μεταξύ τῶν κρατῶν τούτων καταλέγεται καὶ ἡ Τουρκικὴ Δημοκρατία, ἡ ὁποία διά τοῦ προ ὀλίγων ἡμερῶν δημοσιευθέντος νόμου περὶ «Γενικῶν Εἰσαγωγῶν», ἐγκαινιάζει ἐμπορικὴν πολιτικὴν ἀντίθετον τῆς μέχρι τοῦδε τηρηθείσης καὶ προλειαίνει τό ἔδαφος διά τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας τῶν συναλλαγῶν. Ὁ Τουρκικὸς τύπος δημοσιεύων τὸν νέον νόμον, συνοδεύει αὐτὸν μὲ σχόλια τά ὁποῖα τὸν χαρακτηρίζουν ὡς ὄβημα πρὸς τὴν κατάργησιν τῶν περιορισμῶν.

Διά τοῦ νέου νόμου, ὅστις θά ἰσχύσῃ καθ' ὅλον τό 1937, τροποποιεῖται τό μέχρι τοῦδε ἐφαρμοσθέν σύστημα τῶν «κοντενζῶν», προβλέπεται δέ ἡ κατά τό δυνατόν εἰσαγωγὴ τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν χώραν εἰδῶν ἄνευ καθορισμοῦ τῶν εἰσακτέων ποσοτήτων. Σκοπός τῆς προσπαθείας αὐτῆς εἶνε ἡ εὔρυνσις βαθμηδὸν τῶν μετά τῶν ξένων χωρῶν συναλλαγῶν, χωρὶς νά προκύψῃ ἐκ τούτου βλάβη εἰς θάρος τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας τῆς Τουρκίας.

Οὕτω ὁ ὑπό στοιχεῖον «Σ» πίναξ, ὅστις περιλαμβάνει τά ἐλευθέρως εἰσαγόμενα εἴδη, ἐξακολουθεῖ ἰσχύων μέ τήν τροποποίησιν ὅτι ἀρκετά ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων δύνανται νά εἰσάγωνται μόνον ἐκ τῶν χωρῶν μετά τῶν ὁποίων ἡ Τουρκία συνδέεται δι' ἐμπορικῶν συμφωνιῶν συμψηφισμοῦ ἢ ὅπου τό ἰσοζύγιον εἶνε ἐνεργητικὸν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας. Αἱ εἰσαγωγαὶ εἰδῶν εἰς ποσότητας καθωρισμένας κατηγορήθησαν, παραμένουν ὅμως ἐν ἰσχύϊ αἱ κατόπιν ἀδείας τῶν διαφόρων ὑπουργείων. Ἐνῷ πρότερον ἀπηγορεύετο γενικῶς ἡ εἰσαγωγὴ παντὸς ἐμπορεύματος, μὴ ἀναγραφομένου εἰς τὸν πίνακα τῶν «κοντενζῶν», διά τοῦ νέου νόμου ἀπηγορεύθη ἡ εἰσαγωγὴ ὡρισμένων μόνον εἰδῶν, τά ὁποῖα καὶ ἀναγράφονται εἰς ἰδιαίτερον πίνακα. Εἰς ἰδιαίτερον πίνακα κατεγωρήθησαν τά ἐμπορεύματα διά τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὁποίων προβλέπουν αἱ ἐμπορικαὶ συμφωνίαι τῆς Τουρκίας μετά τῶν ξένων χωρῶν, καθώς καὶ ἐκεῖνα τά ὁποῖα προέρχονται ἐκ κρατῶν τά ὁποῖα διευκολύνουν τὴν εἰς αὐτὰ εἰσαγωγὴν τουρκικῶν προϊόντων.

Διά τῶν ἀνωτέρω τροποποιήσεων καὶ ἄλλων δευτερευούσης σημασίας ἁπλουστεύεται ἐν τῷ συνόλῳ του τό μετά τῶν ξένων χωρῶν ἐμπόριον καὶ ἀπαλλάσσονται οἱ ἔμποροι πολλῶν γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων, ἐνῷ συγχρόνως δημιουργεῖται τό κατάλληλον ἔδαφος διά τὴν εὔρυνσιν τῶν συναλλαγῶν τῆς Τουρκίας μετά τῶν ἄλλων χωρῶν. Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ὁ νέος νόμος ἐγένετο δεκτός μετά ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως ἐκ μέρους τῶν ἐμπορικῶν τάξεων καὶ γενικῶς τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ.

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχει τό νέον σύστημα εἰσαγωγῶν διά τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία συνδέεται δι' ἐμπορικῆς συμβάσεως μετά τῆς Τουρκίας. Πλεῖστα εἴδη εἰσαγόμενα μέχρι τοῦδε ἐξ Ἑλλάδος ὑπό καθωρισμένην ποσότητα, ὑπήχθησαν ἤδη εἰς τόν νέον πίνακα καὶ εἰσάγονται ἀπολύτως ἐλευθέρως. Ἐν τούτοις ἡ ἐλευθερία αὕτη παρέχεται ἤδη καὶ εἰς ὅλα τά κράτη τά συνδεόμενα δι' ἐμπορικῆς συμβάσεως μετά τῆς Τουρκίας καὶ ἑπομένως ὁ συναγωνισμὸς ἐξαγωγῶν θά εἶνε ἤδη μεγαλύτερος.

Μεταξύ τῶν εἰδῶν τούτων τῶν εἰσαγομένων ἀπό 1 Ἰανουαρίου ἐλευθέρως εἰς Τουρκίαν καταλέγονται καὶ τά ἑξῆς: χημικά λιπάσματα, ἰαματικοὶ σάπωνες, βαμβακερά νήματα, ἄροτρα, γεωργικαὶ ἐκκοκκιστικαὶ καὶ ἄλλαι μηχαναὶ καὶ μηχανήματα, ἀντλίαι ἐν γένει, ἡ μαστίχη, τά χαρτόνια «φὶν γλασέ», βάρους κατωτέρου τῶν 800 γραμμαρίων κατά τετραγωνικὸν μέτρον, τά εἴδη λεπτοσιδηρικῆς ἐν γένει, τά μαγειρικά καὶ λοιπά σκεύη. Ἐπίσης τά τούβλια, ἡ μουσελίνα, αἱ σιδηραὶ θερμάστραι, τά εἴδη κλειθροποιΐας, αἱ βαφικαὶ οὐσίαι, τά βερνίκια καὶ αἱ ὅλαι στιλβώσεως εἰσάγονται ἐλευθέρως καὶ ἄνευ ποσοτικοῦ περιορισμοῦ.

Τά μάλλινα ὑφάσματα καὶ τά βαμβακερά εἰσάγονται καθ' ἃς ποσότητας προβλέπει ἡ ἑλληνοτουρκικὴ ἐμπορικὴ σύμβασις, τό δέ ἀνθρακικὸν ὀξύ, ὁ ὑδρόφιλος καὶ ἰωδιοῦχος βάμβαξ καὶ τά μεταλλικά ἀεριοῦχα ὕδατα εἰσάγονται κατόπιν ἀδείας τῶν οἰκείων ὑπουργείων. Ἀφ' ἑτέρου ἀπηγορεύθη τελείως ἡ εἰσαγωγὴ εἰς Τουρκίαν ὑφασμάτων ἐκ λίνου, καννάβεως καὶ λοιπῶν φυτικῶν οὐσιῶν καὶ τῶν χημικοβιομηχανικῶν προϊόντων ὡς καὶ τοῦ ἀχύρου τοῦ προοριζομένου διά τὴν βιομηχανίαν καὶ τῶν πλακῶν ἐκ μαρμάρου.

Γενικῶς ὁ «Γενικὸς νόμος εἰσαγωγῶν εἰς Τουρκίαν» λόγῳ τοῦ φιλελευθερίζοντος πνεύματος μὲ τό ὁποῖον συνετάχθη ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἑνεκα τῆς ὑφισταμένης ἑλληνοτουρκικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, εὐνοεῖ τάς εἰς Τουρκίαν ἑλληνικάς εἰσαγωγάς, συνοδευομένας ὅμως καὶ ἀπό τὸ κλασσικὸν χαρακτηριστικὸν τῶν ἐλευθέρων συναλλαγῶν, τοῦ συναγωνισμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, κατά τό πρῶτον τοὐλάχιστον ἐξάμηνον τοῦ ἐπὶ θύραις ἔτους, φαίνεται ὅτι αὕτη δέν θά τείνῃ μὲν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν συναλλαγῶν ὅσον ἡ Τουρκική, ἀλλά καὶ δέν θά ἐντείνῃ τοὺς περιορισμούς. Μέτρα μόνον λαμβάνονται διά τὴν συγκράτησιν τοῦ συναλλάγματος ἐν τῇ χώρᾳ, καταργουμένων τῶν δι' ἐλευθέρου συναλλάγματος εἰσαγωγῶν καὶ περιορίζομένων ἀπολύτως τῶν καθ' ὑπέρβασιν εἰσαγωγῶν. Ὁπωσδήποτε καὶ ἡ Ἑλλάς δέν πρόκειται νά μὴ ἀκολουθήσῃ τὴν παγκοσμίως σημειουμένην στροφὴν πρὸς ἄρσιν τῶν περιορισμῶν, συναλλαγματικῶν καὶ ποσοτικῶν, τοῦ ἐμπορίου. Ἐνδέχεται μόνον, λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑπό τάς ὁποίας τελεῖ ἡ ἐθνικὴ μας οἰκονομία καὶ μάλιστα ὡρισμέναι ἐκ τῶν βιομηχανιῶν μας, νά χωρήσῃ μὲ ρυθμὸν βραδύτερον τῶν ἄλλων χωρῶν.

ΕΥΝΟΪΚΑ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΔΕΙΚΤΟΥ

Κατά τήν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ἐγένετο μακρὰ ἐξονύχισις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐπιτευχθεισῶν ἀποτελεσμάτων μετά τὴν ὑποτί